

РЕШЕНИЕ

№ 636

гр. Р., 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Р., XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александър С. Станчев

при участието на секретаря Елена В. Иванова
като разгледа докладваното от Александър С. Станчев Административно наказателно дело № 20234520201316 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Подадена е жалба от „Момтрейд Р. 2“ЕООД, против наказателно постановление № 18-2200010/03.11.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Р., с което на дружеството жалбоподател, за нарушение по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба №5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 300,00 лева, на основание чл.414, ал.1, вр. чл. 415в, ал.1 от КТ.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирана страна в процеса, по отношение на която е ангажирана административнонаказателна отговорност. Депозирана е в преклузивния срок за обжалване, касае подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради и което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

С жалбата се ангажират твърдения, че наказателното постановление е незаконосъобразно и необосновано, тъй като е издадено при неправилно приложение на материалния закон, а така също и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде отменено изцяло оспореното наказателно постановление, като

незаконосъобразно или в условията на алтернативност да бъде изменено, като бъде намален размерът на имуществената санкция от 300 лева - на минималния предвиден размер, съгласно чл.415в от КТ.

В съдебно заседание, дружеството жалбоподател, чрез писмено становище на процесуалния си представител поддържа депозираната жалба. Претендират се разноски.

Административнонаказващият орган са редовно призовани, не се явява представител и не се взема становище от тях във връзка с предмета на делото, който заема становище за неоснователност на депозираната жалба и моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде потвърдено наказателното постановление като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Районна прокуратура- Р., редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства, и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 23.08.2022г. е била извършена проверка по документи за спазване на трудовото законодателство на „Момтрейд Р. 2“ ЕООД, в хода на която било констатирано, че работодателят е командировал работника Иванка Костадинова Д.а, за периода от 17.02.2022г. до 16.08.2022г. в ФР Германия, с допълнително споразумение от 16.02.2022г., към трудов договор №048/01.07.2022г., на основание чл.121а от КТ, вр. чл.2, ал.1 от Наредба за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги и като работодателят не е подал до ТД на НАП, уведомление, съгласно приложение №1, в 3-дневен срок от изменение на трудовия договор на Иванка Костадинова Д.а, по чл. 121а, ал. 1, т. 1 от КТ. Във връзка с така установените факти срещу дружеството жалбоподател бил съставен АУАН №18-2200010/26.08.2022г., в което така установените факти били субсумирани като нарушение по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба № 5/23.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ.

Прието е, че нарушението е от 31.05.2022г. АУАН бил подписан без да бъдат изложени възражения. Такива не били депозираны в срока и по реда на

чл.44, ал.1 от ЗАНН.

След съставянето на АУАН наказаното дружество е представило уведомление по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба №5/23.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ, вр. с чл. 121а, ал.1, т.1 от КТ по отношение на работника Иванка Костадинова Д.а.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление, с фактическо описание и правна квалификация на деянието, идентични с тези съдържащи се в АУАН, като на дружеството жалбоподател, на основание чл.414, ал.1, вр. с чл. 415в, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева, за нарушение по чл.3, ал.1 , т.1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, извършено на 31.05.2021г.

Посочената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства и писмените доказателствени средства.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в събраните в хода на производството доказателства, което да налага излагане на подробни мотиви, кои доказателства съдът кредитира и кои отхвърля, а както гласните, така и писмените доказателствени средства се намират в корелативно единство и безспорно установяват приетите за осъществили се факти от обективната действителност.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните правни изводи.

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Нарушението е описано подробно, както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП и в същите са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от наказващия орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството нарушител. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на

дружеството жалбоподател.

В настоящия случай, при съставянето на АУАН и издаването на НП не е допуснато нарушение на процесуалните правила, което да е ограничило правата на дружеството жалбоподател да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, за да може пълноценно да реализира на правото си на защита и не са били ограничени по никакъв начин, процесуалните права на санкционираното лице, за да бъде прието, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Неоснователни са твърденията на дружеството жалбоподател, че наказателното постановление е издадено в противоречие с императивната разпоредба на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, тъй като не съдържа законните разпоредби, които са били нарушени виновно.

Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, в същото изрично е посочена приетата за нарушена разпоредба, а именно тази на чл.3, ал.1, т.1б от Наредба №5 от 29.12.2002г. съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, така също и разпоредбата, въз основа на която е възникнало задължението за работодателя, а именно разпоредбата на чл.121а, ал.1, т.1 от КТ. Доколкото е ангажирана отговорност на юридическо лице, същата е безвиновна и не следва в наказателното постановление да се обсъжда въпрос за виновно поведение.

Във връзка с твърденията, касаещи нарушение по чл.57, ал.1, т.3 от ЗАНН, досежно липса на мястото извършване на нарушението, следва да бъде посочено, че съгласно разпоредбата на чл.48, ал.4 от ЗАНН, когато не може да се определи точно местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район се намира местожителството на дееца, или органът, в района на който най-напред е образувано производството. В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано, на основание чл.36, ал.1 от ЗАНН, със съставянето на АУАН от старши инспектор към Дирекция „Инспекция по труда“ – Р. и наказателното постановление е издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Р., поради и което непосочването на конкретно място на нарушението в НП не е довело и до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е упражнило правото си на жалба и същата е разгледана от

местнокомпетентния съд.

Съдът не споделя твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че разпоредбата на чл.414, ал.1 от КТ е неотнормирана в настоящото производство. Санкцията, която следва да бъде наложена на дружеството жалбоподател, за извършеното от него нарушение е именно тази по чл.414, ал. 1 от КТ, но предвид обстоятелството, че наказващия орган е приел, че се касае за маловажен случай е намерила приложение разпоредбата на чл.415в, ал. 1 от КТ и не е налице непрецизно и грешно посочване на санкционната разпоредба.

Въз основа на оценката на събраните в хода на производството доказателства, съдът намира, следното:

Административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за нарушение по чл.3, ал.1 , т.1б от Наредба №5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, която задължава работодателя, в случаите по чл.121а, ал.1, т.1 от КТ да изпрати уведомление, съгласно приложение №1 в ТД на НАП в 3-дневен срок от промяната.

Разпоредбата на чл.121а, ал.1, т. 1 от КТ касае командироване на работник или служител на територията на друга държава – членка на Европейския съюз, държава– страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

В настоящия случай допълнителното споразумение, с което работникът е командирован е сключено на дата 16.02.2022г. и съответно тридневния срок по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ, изтича на 20.02.2022г.

Уведомлението по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба №5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, вр. чл.121а, ал.1, т.1 от КТ е подадено от дружеството жалбоподател на 28.10.2022г., след установяване на нарушението и съставянето на АУАН. С неизпълнение на задължението си за регистриране, на основание чл.3, ал.1, т.1б от Наредба №5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, на сключено допълнително споразумение по чл.121а от КТ, в предвидения в закона тридневен срок, дружеството жалбоподател е осъществило състава на нарушението по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба №5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на

уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, за което приложимата санкционна разпоредба е именно тази по чл. 414, ал. 1 от КТ.

Доколкото след съставянето на АУАН и преди издаване на наказателното постановление нарушението е отстранено по предвидения в закона ред, както и че от същото не са произтекли вредни последици, правилно и законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 415в, ал.1 от КТ.

Разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 от КТ е специална, по отношение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, поради и което неоснователно и без опора в закона е искането на процесуалния представител на дружеството жалбоподател за прилагането на чл.28 от ЗАНН.

Не се касае и за малозначителност на деянието по смисъла на чл.9, ал.2 от НК, приложим на основание чл.11 от ЗАНН, тъй като извършеното от страна на дружеството жалбоподател нарушение, с оглед установените в хода на производството обстоятелства, че се касае за 50 работника, за които не е подадено уведомление и едновременно с това уведомленията са подадени едва след като нарушението е установено от контролните органи не може да обоснове извод, че липсва обществена опасност или че същата е явно незначителна. Не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН при индивидуализацията на наказанието.

В настоящия случай, както беше посочено се касае за неизпълнение на задължение от страна на дружеството жалбоподател по отношение на 50 работника. Нарушението е отстранено след установяването му от контролните органи и повече от 6 месеца, след като е извършено. Отделно от това при извършената проверка на дружеството са установени и други нарушения на трудовото законодателство, като самата проверка е приключила с общо 242 броя предписания за отстраняване на такива. Всичко това обосновава извод, че правилно и законосъобразно на дружеството е наложена имуществена санкция в максималния предвиден размер в разпоредбата на чл.415в, ал.1 от КТ - от 300 лева.

По изложените мотиви наказателното постановление като правилно и законосъобразно, и при липса на основания за неговата отмяна или изменение, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, неоснователно се явява искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски.

Не следва да се присъждат разноски и в полза на наказващия орган, т.к.

при разглеждане на това производство не са претендирани такива от него.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №18-2200010/03.11.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Р., против „МОМТРЕЙД Р. 2“ ЕООД, с ЕИК: 203581228, с което на дружеството жалбоподател, за нарушение по чл.3, ал.1, т.1б от Наредба № 5/29.12.2002г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 300,00 лева, на основание чл.414, ал.1, вр. чл. 415в, ал.1 от КТ.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр.Р., в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Р.: _____